

Universitätsbibliothek Paderborn

... Pars Difficultatum Propositarum Eximio D. Martino Henrico De Swaen in Universitate Lovaniensi S. T. Doctori

Complectens 1. Justam defensionem adversus Libellum supplicem eximii Domini De Swaen, & eruditissimi Domini Melis. 2. Instaurationem priorum difficultatum cum Libello supplice Alumnorum Collegii Alticollensis ad Exim: suum Præsidem. 3. Æquam & facilem pacis conditionem

Fontaine, Jacques

Coloniæ Agrippinæ, [1692]

§. 7. Ostenditur, quod difficultates à me propositæ, conducant non ad fovenda, sed tollenda dissidia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39122

aut ejus libro tradi negem, & pernegem, certè nunquam adducar, ut Iansenii eum esse concedam, satis cum Gummaro meo, reveritus auctoritatem Pontificiam, si de hac Pontificis hallucinatione altum sileam saltem in scriptis, aut concionibus publicis. Mentem tuam, Eximie Magister, huc exquiro: difficultas certè est non contemnenda, nec superflua interrogatio.

§. 7.

Ostenditur, quod difficultates à me propositæ, conducant non ad fovenda, sed tollenda dissidia.

Sententiarum tuarum explicationem nimis inadæquatam atque ad amoliendam à te Jansenismi suspensionem prorsus inutilem sic concludis: "Hæc si ità se habeant, ut
 „reverà se habent, quorsum, amabo, dif-
 „ficultates tuæ omnes, quas propositas mi-
 „hi voluisti? quorsum exprobrationes, irri-
 „siones, & impropria, quæ adversum me,
 „meique similes effudisti (de intentione tua
 „nolim judicare) nisi ut schismata in Ec-
 „clesiæ gremio, vel suscitentur, vel fovean-
 „tur? nisi ut subditi contra superiores ob-
 „murmurando insurgant? nisi ut sententia
 „de

„de gratia per se efficaci, quam præcipuæ A-
 „cademiæ, Religiosæque familiæ tamquam
 „claram & inconcussam SS. Augustini, &
 „Thomæ doctrinam, alii manifestam S. Au-
 „gustini, aut evidentè Augustinianam ap-
 „pellant sententiam, penitus offuscetur, &
 „tamquam proscripta traducatur? nisi ut Ec-
 „clesiastica disciplina, quæ per assertores gra-
 „tiæ per se efficaciæ defenditur, Deo ser-
 „mones eorum confirmante, non parùm
 „enervetur, dum fideles obaudiunt Pasto-
 „res suos tamquam suspectæ fidei (idque à
 „com-Presbyteris debuccinari? nisi ut pa-
 „rentes ad Academiam Lovaniensem prædi-
 „ctæ gratiæ per se efficaciæ hætenus propu-
 „gnatricem imperterritam filios suos trans-
 „mittere ultrà non audeant? demique (quod
 „me ingenti dolore afficit) nisi ut hæc viâ,
 „pax unitasque Sacerdotalis, quæ inter Cle-
 „rum, & Patres Societatis vigere in Mis-
 „sione nostra Batavo-Catholica debe-
 „ret, penitus turbetur, auferaturque?
 „præsertim dum præcedentibus superadditur
 „duplex illa calumnia de qua infra? Multa
 „profectò hic recensentur, quibus si difficul-
 „tates meæ nuperæ causam præbeant vel oc-
 „casionem, meritò propter eas tota quodam-
 „modò Hierosolyma commota est, meritò

à te impugnantur, & ut penitus debellantur ipse exopto, doleo autem maximè tam frivola te contra eas adduxisse, tam turpiter declinasse responsum ad præcipua, in quibus totus rei cardo vertitur, in quibus Jansenismi suspicio fundatur, à quibus pendet præcipuum Scholæ Thomisticæ, & Jansenianæ discrimen.

Hæc si ita se habeant, ut reverà se habent, eò spectant difficultates nuper à me propositæ, provocationes, exprobrationes, & si quid aliud in difficultatibus vobis accidit molestius, ut schismata in Ecclesiæ gremio deinceps nullà suscitentur, antiqua aboleantur. Quid enim Ecclesias Belgicas, quid Gallicas tanto tempore conturbavit, nonne Jansenismus? nonne inveterata multorum pervicacia in Jansenii sensu mordicè retinendo? in neganda Reverentia, & observantia debita Pontificum sanctionibus? contemptus Formule Alexandrinæ, tam salubris, tam necessariæ ad discernendos Theologos probè Catholicos à *filiis iniquitatis*? Constitutioni istius Apostolicæ subscribatur, vel si juramento quod illic exprimitur obstringere se non audeant scrupulosi nostri, saltem in Thesis & Libellis fateantur propositiones quinque esse hæreticas in sensu Augustini Iprensis, & alicujus mo-

men-

menti discrimine ab iis sic intellectis doctrinam suam removeant, difficilis esse desinam, difficultates omnes oblivioni tradi lubens patiar, quin & licet nihil tale meritas, cum Theſibus Jesuitarum quibus olim nascentem Pseudo-Augustinum in ipsis incunabulis oppresserunt, quacumque autoritate pacis studio prohiberi. Nihil ex personarum odio scripsi, nihil ex æmulatione, aut altercandi pruritu, sed amore veritatis. Pontificis autoritatis defendendæ zelo, charitate erga omnes etiam adversarios, quos vehementer doleo tam obstinatos esse hætenus in recusanda subscriptione formulæ Apostolicæ, tam honestæ, tam salubris, ad procurandam Ecclesiæ tranquillitatem, ad avertendam ab omnibus Jansenismi maculam, ad fidem suam omnibus probandam necessariæ. Quam grata est Augustini Discipulis memoria illius temporis, cum sub Clemente IX pax Ecclesiæ reddita est, novis illis Theologis S. Sedi, & Regi Christianissimo reconciliatis, quando Henricus Arnaldus Andegavensis, Nicolaus Chovart Bellovacensis, Franciscus Stephanus Apamiensis, & Nicolaus Pavillon Aletensis Episcopi in gratiam recepti sunt, verum, ut testatur ipse Pontifex in Brevi ad illos Episcopos misso die 19 Jannarii an. 1669.

non prius quam cum ingenti obsequio, Apostolicae Cathedrae, debita detestatione significassent, se juxta praescriptum litterarum Apostolicarum, quae à felicitis record. Innocentio X. & Alexandro VII emanaverant, sincerè subscripsisse, & subscribi fecisse Formulario in ejusdem Alex. VII litteris edito. Nullam Pontifex formularis mutationem, nullam in juramento restrictionem, aut exceptionem patitur, nullam relaxationem sed praedecessorum suorum Innocentii X & Alex. VII Constitutionibus firmissimè se inherere profiteretur, ut obstruatur os Jansenistarum, mutationem juramenti tunc à Pontifice admissam fuisse, mendacissimè jactantium. Non minus falsum est, quod Rex Christianissimus veterit edicto an. 1669 23 Octob. ne quis alterum Jansenista nomine, aut simili notaret convicio, verum disertè mandatum suum restringit ad illos, qui Formulari Alexandrino subscripserint, de his intelligendum etiam fuit Mandatum Camusii Gratianopolitani Episcopi, quem mihi in Epistola ad Illustrissimum Sebastenum objecerat, ut in difficultatibus propositis observavi

Quinam illi subditi sunt qui ex Difficultatibus meis occasionem accipiunt ut contra superiores obmurmurando insurgant? Non Patres Dominicani, non Fratres Minores, non Au-

sti-

gustiniiani, non Eliani praesertim Calceati, non Jesuitae, non quicumque alii constitutionibus omnibus Apostolicis, qua par est observantia, se subjiciunt. Haecenus non conqueritur, neque ut opinor, conqueretur Amplissimus Dominus Martinus Steyart Vicarius Apostolicus Sylva-Ducensis, non conqueruntur Eximii DD. Marselis, Daemen, Amplissimus du Bois subditos in se obmurmurando insurgere, neque ullum hic ex difficultatibus meis verentur periculum. Quinam igitur subditi, & in quos Superiores obmurmurando insurgent? An Seminarii tui Alticollensis Alumni in te praesidem suum, Directorem, ac Magistrum? Qua de causa? An quia gratiam per se efficacem doces? Hanc difficultates non reprehendunt, sed agnoscunt defendi posse Catholicè à Thomistis, ab Eximio Domino Steyart &c. An propter gratiam Thomisticè sufficientem, & ejusmodi sententias Thomistis familiares? Non adversus illas mota à me difficultas est, & ne indirectè quidem, celebrata adeò in scholis dogmata, ullo totius opusculi verbo perstrinxi. Quanam ergo tandem de causa subditi in te, Eximie Domine, tuique similes Collegiorum praesides, & morum, doctrinaeque Praeceptores obmurmurando in-

sur-

furgent? Aliam non video per *Difficultates* suggeri, quam Theologo Catholico parum dignam tergiversationem in rejiciendo sensu Jansenii, & proferendo solido aliquo discrimine tuas inter sententias, & Jansenii. Neque aliam ex *difficultatibus* haurire possunt murmurandi ansam ceterorum Collegiorum adversus similes Præsides Alumni. Quamquam non adeo immorigeros illos existimo, ut adversus Præsides suos, & Doctores *obmurmurando insurgant* charitate ubique prædominante instructi, tot meditationibus exerciti, passionibus animi superiores, reverentes Moderatorum, à quibus plerumquè omnis eorum fors pendet, omnis promotio, sustentatio præsens, & totius vitæ terrena beatitudo. Omne quod ab eis occasione difficultatum propositarum expectarem, imò ne tantum quidem expecto, esset humilis & supplex obsecratio, quâ cum omni reverentia Eximium suum Præsidem pro ejus, & suo honore, ac fama, pro majori etiam conscientiae securitate rogent, Janseniano sensui tandem aliquando cum Apostolica Sede anathema dicere non graveris, & principia tradere non periculosa, non suspecta, non Janseniana. Quod quâ ratione à suis Præsidibus simul ac Magistris congruè, & honestè petere possint,

lubens eos in exemplo, verba præscribens
edocebo.

§. 8.

*Libellus supplex Theologorum Colle-
gii Alti-collensis ad Eximium Do-
minum MARTINUM HENRICUM
DE SWAEN in Alma Universita-
te Lovaniensi S. T. Doctorem, &
Memorati Collegii Præsidentem.*

Quamvis, Eximie Domine, tanto
jam tempore communis nostrum
omnium, tua præsertim fama, tot adver-
sariorum Libellis, Epistolis, Thesibus fœ-
dè lacerata patiatur, non est quod apud
te commemoremus, qui accusationis hu-
jus immanitatem toties nobis lugens retu-
listi, toties scriptis publicis execratus es.
Multa hæcenus prudentissimo consilio ten-
tasti, multa molitus es ad eruendam omnium
animistam atram de te, tuisque opinionem:
coram orbe universo profiteris, te amplecti
communem Thomistarum doctrinam in ma-
teria de gratia pro statu naturæ lapsæ: A-
nathema dicis propositionibus prorsus omni-
bus